

oppe fra Lovgivningsmagtens Side, og som gaa ud paa at give Sognemenighederne en vis berettiget Indflydelse paa de sognekirkelige Anliggender.

Stensballe: Da det Forhold, som det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) nu har talt om, i ikke mindre Grad angaar mig end ham, har jeg tilladt mig at bede om Ordet i Anledning af dette Spørgsmaal. Jeg skal da først rette en Tak til den højtærede Kultusminister, fordi han har været villig til at foreslaa en saa stor Bevilling til en Præst i Tørring og ogsaa til en Præstebolig. Den Ordning, som den højtærede Kultusminister har foreslaaet for Tørring Sogns Vedkommende, er saa god, at vi ikke paa nogen Maade kunne ønske den bedre. Det kan jo ikke nægtes, at det er mere tiltalende at have en Præst for sig selv end at være sammen om ham med et andet Sogn, selv om det kun er et lille Sogn. Vi kunne da bl. a. have Gudstjeneste paa samme Tid hver Søndag.

Men til Trods derfor skal jeg alligevel tillade mig at anbefale den Indstilling om at stryge Bevillingerne, som er gjort af det højtærede Finansudvalg, og jeg skal kort anføre mine Grunde derfor. Det er rigtig nok, som det ærede Medlem fra Bræstrup har sagt, at de Tal, der findes i Anmærkningerne til Lovforslaget, ikke ere helt nøjagtige. De to Sogne, som for Resten ikke ere meget store, ere angivne lidt for lavt, men det drejer sig dog kun om 87 Personer mere, end der er angivet af Provsten. Tager man Forholdene, som de nu ere, viser det sig, at Aale—Linnerup, som tænkes lagt sammen til et Pastorat, tilsammen have 1,334 Indbyggere og Tørring—Hammer, som ligeledes tænkes lagt sammen til et Pastorat, have 1,818 Indbyggere. Man maa jo sikkert erkende, at hvad enten man tager det ene eller det andet af disse Tal, kunne ingen af Pastoraterne siges at have for stort et Indbyggerantal. Det forekommer mig derfor, at den Ordning, som er foreslaaet af Biskoppen og nu tiltraadt af det højtærede Finansudvalg, i og for sig maa siges at være rimelig. Tre Provster og tre Biskopper, den sidste efter at have inspiceret paa Stedet og sat sig ind i alle Forholdene, ere komne til samme Resultat, at en Omannektering vilde være ønskelig. Jeg skal yderligere sige, at for saa vidt en saadan iværksættes, saa er Tanken den, at den Præst, der for Tiden behor Præstegaarden i Linnerup, som er Hovedsognet i Pastoratet Linnerup—Ham-

mer, flyttes til Aale. Linnerup Sogn beholder altsaa sin Præst sammen med Aale i Stedet for med Hammer, og Linnerup Sogn sætter megen Pris paa denne Præst. Sker der derimod ikke en Omlægning af Sognene, skal der forøgede Bygninger til ved den gamle Præstegaard i Linnerup, der skal bygges et nyt Hus, Stuehuset skal omdannes, og der vil blive en Byggegæld i den Anledning paa 4—5,000 Kr., hvorved Embedet meget vil forringes, og Præsten vil da søge bort snarest mulig. Endvidere skal jeg fremhæve, at jeg ved med Sikkerhed, at Præsten har tilbudt, og at Biskoppen eventuelt agter at indstille, at Præsten, som flytter til Aale, skal have Konfirmandundervisning to Gange om Ugen, særlig om Vinteren i Linnerup Sogn. Naar nu endvidere Forholdet er det, at over Halvdelen af Beboerne i Linnerup Sogn har fuldt saa nær til Præstegaarden i Aale som til den i Linnerup, kan jeg ikke se, der sker Linnerup Sogn nogen egentlig Uret. Og dernæst maa man jo betænke, at der vil spares 1,300 Kr. hvert Aar og 8,000 Kr. en Gang for alle, og endvidere, at der, hvis man til sin Tid skulde komme til en Præstelønningslov, ogsaa da vil spares en Præst paa Stedet. (*K. M. Klausen:* Det varer længe). Ja, det kan være, det varer længe; men saa meget desto større Grund er der til en Omlægning, for ellers ere Embederne vel smaa. Men sker det med Tiden, vil man forstaa, at der kan være al Grund til at tænke ogsaa paa dette Forhold, og det særlig paa et Tidspunkt, da det kniber haardt med Pengene i Statskassen, og da der kun er lidet Forraad af Præster.

Det forekommer mig derfor, at dette Forslag i det hele taget er vel begrundet, og jeg for mit Vedkommende skal være villig til at stemme derfor. Ganske vist, naar jeg ser paa Sagen, ikke som Folketingsmand, men blot fra et Tørring-Standpunkt, maatte jeg nok finde, at Kultusministerens Forslag er det behageligste; men da jeg mener, at jeg som Folketingsmand er forpligtet til at se ikke blot paa Tørring Sogns Bedste, men paa hvad der i det hele taget maa anses for tjenligt for det almindelige Bedste, saa kan jeg ikke andet end bøje mig paa dette Punkt for det Ræsonnement, som er blevet opstillet fra Finansudvalget. Og saa skal jeg i øvrigt trøste det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) med, at han, som han selv sagde, sikkert har gjort sig al mulig Flid for, at det kunde blive ordnet, saaledes som det oprindeligt var foreslaaet.